

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. I. 35. 313/2013/8. szám

A Kúria a Dr. Simon Attila Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd dr. Simon Attila) által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Novoth Zoltán György jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Elnöke (fél címe) alperes ellen adóügyben hozott felülellenőrzési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. február 21-én kelt 16.K.29.190/2013/2. sorszámu jogerős ítélete ellen a felperes részéről 3. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.29.190/2013/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.034.000 (kétmillió-harmincnégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesnél a 2007. január 1-től 2009. december 31-ig terjedő időszak felülellenőrzését rendelte el az alperes. Ennek eredményeképpen jelentős összegű adóhiány és ehhez kapcsolódó jogkövetkezmények kerültek megállapításra. A másodfokú határozat kézbesítését 2012. június 26-án a felperes székhelyén az adóhatóság megkísérelte, azonban a postai küldemények átvételére jogosult V. G. (O. G.) a határozat átvételét megtagadta. Az alperes a határozat átvétele megtagadásának napját tekintette a kézbesítés napjának.

A felperes keresettel élt az alperesi határozat ellen, melyben egyrészt a határozat érdemi részét, másrészt a határozat kézbesítésének jogszerűségét vitatta hangsúlyozva, hogy a 2012. június 26-ai kézbesítés nem volt szabályszerűnek tekintendő, mivel a meghatalmazott személyazonosságát a helyszínen nem ellenőrizték, V. G-t keresték, akinek a neve megváltozott, ezért meghatalmazása hatálytalan.

A kézbesítés hatálytalansága okán az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 142. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel az alperesi határozat a súlyosítási tilalomba ütközik, hiszen annak közlésére a korábbi határozat közlését követő egy éven túl került sor.

A felperes keresetét az első fokú bíróság jogerős ítéletével elutasította. A kézbesítés szabálytalanságával összefüggésben előterjesztett kereseti kérelemre reagálva kifejtette, hogy a felperes a küldemények átvételére jogosult személyeket a kézbesítést rendszeresen végző postánál bejelentette, melyek közül O. G. (korábban V. G.) részére kívánta az adóhatóság az iratot kézbesíteni. A névváltozás a kézbesítést nem tette szabálytalanná, a felperes terhére esik, hogy a névváltozás bejelentése, átvezetése nem történt meg. A felperes esetében beállt cégtörténeti változás sincs kihatással a perbeli kézbesítés szabályszerűségére, mert a meghatalmazott, mindkét cég részére való küldemény átvételére jogosult volt. Megállapította, hogy a 2012. június 26-ei joghatályos kézbesítésére figyelemmel az Art. 142. §-ába nem ütközött az alperes érdemi határozata.

A jogerős ítélet ellen a postai kézbesítési szabályok helytelen alkalmazása és ezzel összefüggésben a súlyosítási tilalom megsértése miatt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a felperes. Kérte a jogerős ítélet és ezzel összefüggésben az alperesi határozatnak az első fokú határozatra történő hatályon kívül helyezését. A felperes a postai szolgáltatások ellátásáról és minősített követelményeiről szóló 79/2004. (IV.19.) Kormányrendelet (továbbiakban Korm.rendelet) 18. § (11) bekezdés d) pontja megsértésére hivatkozással állította az Art. 142. § (1) és (2) bekezdésben rögzítettek sérelmét. Azzal érvelt, hogy a bíróság ítéletének indokolása nem tért ki arra, hogy mely más jogszabály teszi lehetővé a Korm.rendelet 18. § (11) bekezdés d) pontja alkalmazásának kizárását. Az alperesnek a meghatalmazás hatályosságát ellenőriznie kellett volna és a már hatályát veszített meghatalmazás alapján meg sem kísérelhette volna a küldemények kézbesítését. Az alperes eljárása akkor lett volna jogszerű, ha a postai szolgáltatótól a kézbesítés megkísérlését megelőzően a meghatalmazás egy példányát beszerzi és az azon szereplő adatokat összeveti a kézbesítés során a meghatalmazott személy irataival, ezt követően dönt arról, hogy a meghatalmazott a Korm.rendelet szerint a küldemény átvételére jogosult vagy sem.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

Az Art. 5. § (1) bekezdése értelmében adóügyben az Art-ot kell alkalmazni, illetve - akkor, ha az Art. másként nem rendelkezik - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) jogszabály alkalmazandó. A Ket. előírása szerint a határozatot közölni kell az ügyféllel. A hatóság döntését postai úton, továbbá a hatóság kézbesítője útján is lehet közölni (Ket. 78. § (1)

bekezdés). Azonos rendelkezést tartalmaz a Korm.rendelet 30. § (5) bekezdése, amely kimondja, hogy a hatóságok (bíróóságok vagy hivatalok) az irataikat a postai kézbesítés mellőzésével saját - munkaviszonyban, köztisztviselői, közalkalmazotti, igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyban álló - kézbesítő útján is kézbesíthetik, ha azt a sürgősség indokolja vagy egyéb okból szükséges. Az adóhatóság e jogszabály helytálló alkalmazásával kísérelte meg 2012. június 26-án a másodfokú határozat kézbesítését. A Korm.rendelet 16. § (1) bekezdése értelmében a postai szolgáltató a könyvelt küldeményt, továbbá a levélszekrény mérete miatt nem kézbesíthető nem könyvelt küldeményt a címzettnek, illetve az egyéb jogosult átvevőnek személyes átadással kézbesíti. A (2) bekezdés értelmében a címzetten kívüli egyéb jogosult átvevőnek tekintendő a meghatalmazott, a helyettes átvevő és közvetett kézbesítő. A rögzített tényállás szerint a felperes több alkalmazottjának adott meghatalmazást, akik a postánál bejelentésre kerültek, postai küldemény átvételére jogosultsággal rendelkeztek. Köztük szerepelt V. G. is. A Korm.rendelet 18. § (5) bekezdése írja elő a meghatalmazás tartalmi kellékeit. A meghatalmazásból ki kell tűnnie a meghatalmazó és a meghatalmazott személynek, a pontos beazonosításához szükséges adatoknak. Erre figyelemmel a névváltozás ellenére a meghatalmazott személy pontosan behatárolható volt.

Az első fokú bíróság vizsgálta azt is, hogy a Korm.rendelet 18. § (11) bekezdés d) pontja szerinti hatályvesztés bekövetkezett-e. Helytállóan fejtette ki, hogy a meghatalmazott névváltoztatása következtében a meghatalmazás hatályát nem vesztette el, illetve ez okból bekövetkezett hatályvesztés bejelentése a felperest terhelte. A Korm.rendelet 18. § (14) bekezdése kifejezetten előírja, hogy a meghatalmazás megszűnése okát - (11) bekezdés - a meghatalmazó, illetve a meghatalmazó halála vagy tartós akadályoztatása esetén a meghatalmazott köteles a postai szolgáltatónál haladéktalanul bejelenteni. A bejelentés elmulasztásából eredő károkért a szolgáltató nem felel. Így tehát jogszerű az az első fokú bírósági megállapítás, hogy a bejelentési kötelezettség a meghatalmazót terhelte, ennek elmulasztásából eredő jogkövetkezményekért ő a felelős, vagyis nem teheti meg nem történtté a kézbesítést.

A fentiek alapján jogszerűen járt el az alperes, amikor a meghatalmazott magatartását az átvétel megtagadásának minősítette, és ebből kifolyólag a kézbesítést joghatályosnak tekintette. A fenti jogszabályhelyek egybevetése alapján az első fokú bíróság sem juthatott más következtetésre, mely jogi álláspontját a Kúria mindenben osztja. Ebből kifolyólag az Art. 142. § (1), (2) bekezdésben rögzített jogvesztő határidő nem állt be.

A helytálló jogerős ítéletet a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján eljárva hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, így perköltség megállapítására igényt nem tarthatott.

A tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben az állam által előlegezett illeték viselésére a felperes köteles a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. február 20.

***Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró***